

Оскарження Пігмаліона

Борис Нечерда

Не рідше й не частіш являється шедевр,
аніж для цього час прispіє та накаже.

Поліпшення душі не діється щодень,
а то б ми всі давно змінилися на краще.

Жуєш ласкавий хліб, а й натяку на злам!
На світі ти житець аж надто довговічний.
Неначе залюбки без ліку та числа
тобі літа кує зозуля механічна.

Невже не надійде такий прегарний день —
закінчиться завод, а ключик пропаде?..

Духовності прошу! Як в погребі — вікна.
Покращання душі залежить і від нас.

Об мрамур наших душ обламано долот!
Спрацьовано долонь, проллято поту — ріки...
Шедеври — упідряд? Такого не було.
В цеху ремісників Пігмаліони рідкість.

Тож сподіваймося: взірцево-визначне
з конвейерів іти ніколи не почне!

Це страшно й уявить: гряде, гряде, гряде
суцільна тиснява ожилих Галатей...